

POMUL VIETII

Vom citi din **Geneza 2.8-9**:

„Apoi, Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.

Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare și pomul vieții în mijlocul grădinii și pomul cunoștinței binelui și răului.”

În dimineața aceasta vom vorbi despre **Pomul Vieții**.

Noi cunoaștem povestea din cartea Genezei, despre creație și despre cum a creat Dumnezeu toate lucrurile. Noi știm că El a creat grădina Eden, și că în această grădină se aflau doi pomi: Pomul Vieții și pomul cunoștinței binelui și răului.

În dimineața aceasta aș dori să privim puțin la Pomul Vieții, de aceea aș vrea să citim și din **Apocalipsa 22.1-2**.

Noi am văzut că Pomul Vieții este menționat atât la începutul Cărții, cât și la sfârșitul ei.

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.

În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.”

Sunt câteva lucruri pe care aș vrea să le evidențiez, după care ne vom întoarce la acest pasaj.

Să mergem mai întâi în Proverbe 3. Există ceva frumos în legătură cu Mesajul acesta pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Fratele Branham a venit pentru a lega toate capetele lăsate libere, și eu vă spun că el chiar le-a legat. Uneori, mai sunt capete lăsate libere în mințile noastre, dar aceasta se datorează faptului că nu înțelegem încă ce a așezat el când a vorbit un Mesaj. Poate în mințile noastre au rămas semne de întrebare, lucruri pe care nu le-am putut desluși sau lega, dar aceasta nu schimbă faptul că el a venit în slujba sa pentru a lega toate capetele libere. Acum, noi așteptăm ca Dumnezeu să ne dea o descoperire, ca să vedem cum au fost legate capetele libere, iar prin harul Său, El face aceasta, El continuă să Se descopere. Noi suntem aici, la mai mult de cincizeci de ani de când profetul a părăsit scena, dar abia acum începem să înțelegem unele din lucrurile despre care a vorbit el, doar acum devin limpezi ca și cristalul, pentru că ele nu trebuie să fie interpretate de mintea unui om.

Fratele Branham nu a venit să aducă învățătura intelectuală a înțelepciunii unui om, ci a venit să așeze Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu poate fi înțeles numai prin descoperirea Duhului Sfânt. Așadar, este nevoie de Duhul Sfânt ca să ne aducă înțelegere asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Timp de mulți ani, noi am încercat să înțelegem unele lucruri, dar a fost imposibil pentru că numai Duhul Sfânt poate aduce acea descoperire.

Așa cum am spus deja, Mesajul orei a legat toate capetele lăsate libere. Voi puteți avea încredere în El, iar dacă nu înțelegeți ceva, așteptați descoperirea lui Dumnezeu și totul se va clarifica.

Din întâmplare, săptămâna aceasta m-am întors la predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”. Nu știu de câte ori am citit-o, dar acum am început să subliniez din nou ceea ce subliniasem deja cu alte ocazii. Trebuie să folosesc culori diferite pentru a sublinia din nou ceea ce am subliniat cu alte ocazii, pentru că Mesajul acesta Se înnoiește în mod constant. Se dezvăluie în mod constant, pentru că Hristos este încă Dumnezeul cel Atotputernic care Se descoperă și continuă să Se descopere Miresei Sale.

Eu am spus odată că Cuvântul lui Dumnezeu este ca o ceapă. Începem s-o decojim și există mai multe fâșii sau straturi, iar pe măsură ce ne apropiem de miez devine atât de puternică încât începem să plângem. Atunci facem un pas înapoi și zicem: „Oh, este minunat!”, este atât de tare, dar mai sunt și alte fâșii. Vedeți? Dacă ne întoarcem la El mai târziu, mai putem desface alte straturi, iar pe măsură ce facem aceasta, devine mai proaspăt și mai puternic și ne face să plângem mai mult. Amin. El continuă să Se descopere, continuă să desfacă fâșiile Tainei Sale pentru

ca noi să-L putem înțelege mai bine.

Așa cum am spus, vom citi din Proverbe 3.13-15:

„Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere!

Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul;

ea este mai de preț decât mărgăritarele și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.”

După cum vedem, începând de la versetul 13 la versetul 15 se vorbește despre înțelepciune, dar în versetul 15 observăm că această înțelepciune este personificată. Este ca și cum ar vorbi despre o Persoană.

Un alt lucru care trebuie observat este că înțelepciunea despre care se vorbește aici este de genul feminin. (În limba engleză, genurile masculin și feminin se folosesc numai pentru persoane. Pentru animale, obiecte sau alte lucruri este folosit numai genul neutru. Limba română este diferită pentru că ea folosește genurile masculin și feminin și pentru animale, obiecte, etc.).

Țineți deschis și aici, și haideți să mergem în Apocalipsa 22.2:

„În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună.”

Noi știm cu toții că acest Pom al Vieții este Hristos, pentru că numai Hristos poate da Viață. Viața vine de la Hristos, deci Pomul Vieții este Hristos.

Să mai citim o dată versetul acesta:

„În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună.”

În limba engleză, versetul acesta este tradus:

„În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând roadele ei în fiecare lună.”

Aici, este vorba de Noul Ierusalim. La sfârșit, când timpul nu va mai fi și Mileniul va

fi trecut, când judecata finală va fi încheiată, va fi un cer nou și un pământ nou, și Noul Ierusalim se va coborî pe pământ. Aici este descrierea Noului Ierusalim și am văzut că acolo este un Râu de apă vie care curge din Tronul lui Dumnezeu și al Mielului, iar pe cele două maluri ale Râului este Pomul Vieții care dă roadele Ei.

(Nota traducătorului: Este o exprimare foarte ciudată, pentru că în limba română, cuvântul „Pom” este de genul masculin, în timp ce „roadele ei” este feminin. Probabil de aceea, traducătorii Bibliei au tradus: „...era pomul vieții... dând rod în fiecare lună.”, și nu: „...era pomul vieții... dând roadele ei în fiecare lună.”, cum scrie în original).

Hmm! Aceasta este în conformitate cu ceea ce am înțeles mai înainte, nu-i așa? Aceasta este împotriva gândirii denominaționale și a tuturor lucrurilor pe care le-am învățat, pentru că aici avem din nou un Pom care este personificat, la fel ca înțelepciunea.

Acum, ne vom întoarce în cartea Proverbelor și vom vorbi despre înțelepciune ca și cum ar fi o Persoană. Facem aceasta, după ce am văzut că în Apocalipsa 22, avem un Pom al Vieții, dar vorbim ca despre Persoana Pomului Vieții.

Pe tot parcursul acestui mesaj, vă rog să aveți o gândire duhovnicească, pentru că numai așa veți înțelege.

Vom citi din Proverbe 3.15-21:

„...ea este mai de preț decât mărgăritarele și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.

În dreapta ei este o viață lungă; în stânga ei, bogăție și slavă.

Căile ei sunt niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice.

Ea este un pom de viață (În limba engleză scrie: „Ea este un pom al vieții) pentru cei ce o apucă, și cei ce o au sunt fericiți.

Prin înțelepciune a întemeiat Domnul pământul și prin pricepere a întărit El cerurile;

prin știința Lui s-au deschis adâncurile și strecoară norii roua.

Fiule, să nu se depărteze învățăturile acestea de ochii tăi: păstrează înțelepciunea și chibzuința!"

Din cele citite aici, vedem că Dumnezeu a întemeiat pământul prin această Înțelepciune. Această Înțelepciune este personificată și este numită „Ea”.

(Nota traducătorului: Cum am spus, în limba română nu se observă aceasta, dar în limba engleză pronumele „ea” (she), se folosește numai pentru persoane).

Noi știm că la început, Dumnezeu a făcut lumea prin Logos, prin Cuvânt, iar acel Cuvânt este Hristos. Amin.

Dar dacă avem o gândire denominațională, o gândire bisericească, fără descoperirea dată de Duhul cu privire la Cuvântul Său, de fiecare dată când ne gândim la Hristos, ne gândim la Omul care era într-un trup de carne, numai la Isus care umbla pe Marea Galileii. Dar Hristos merge înapoi, mult mai departe decât acea manifestare în trup. Isus, trupul de carne, a fost născut de fecioara Maria, dar Hristos a fost mult înainte de aceasta. Este adevărat?

Așadar, Hristos este înaintea lui Isus.

Pavel i-a spus odinioară lui Agripa: *„Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea pe care ei o numesc partidă.”* (În limba engleză este tradus: *„...după Calea pe care ei o numesc erezie”*). (Fapte 24.14).

Vă amintesc aceasta, pentru că în majoritatea bisericilor din America este considerată erezie dacă spui așa ceva, deși este adevărul biblic: Voi nu veți găsi niciodată menționat Numele de „Isus”, nici trupul care S-a născut ca bebeluș într-o iesle, înainte de acel timp. Hristos a fost aici cu mult timp înainte ca trupul care Se numea „Isus” să se formeze și să Se nască. Noi știm că Hristos este Cuvântul, iar Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Dar înainte să Se facă trup și să locuiască printre noi, El era Cuvântul, adică Logosul care a ieșit de la Dumnezeu. Și prin acea exprimare, prin ceea ce a ieșit de la Dumnezeu, El a creat totul, așa cum citim în Ioan 1.3: *„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”* Este adevărat? Da, este adevărat.

Dar dacă citim cele scrise în Proverbe, s-ar părea că ni se dă peste cap această descoperire.

În Ioan 1.3 scrie: „*Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.*”, dar înțelepciunea se va pregăti să spună: „*Prin mine au fost făcute toate lucrurile!*”

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că nu am fost niciodată la un seminar, pentru că mintea omenească încurcă totul, dar Domnul Își descoperă Cuvântul copiilor Săi smeriți.

Să mergem la Proverbe 8 și să citim împreună tot capitolul:

„Nu strigă înțelepciunea și nu-și înalță priceperea glasul?

Ea se așază sus pe înălțimi, afară pe drum, la răspântii,

și strigă lângă porți, la intrarea cetății, la intrarea porților:

„Oamenilor, către voi strig și spre fiii oamenilor se îndreaptă glasul meu.

Învățați-vă minte, proștilor, și înțelepțiți-vă, nebunilor!

Ascultați, căci am lucruri mari de spus și buzele mi se deschid ca să învețe pe alții ce este drept.

Căci gura mea vestește adevărul și buzele mele urăsc minciuna!

Toate cuvintele gurii mele sunt drepte, n-au nimic neadevărat, nici sucit în ele.

Toate sunt lămurite pentru cel priceput și drepte pentru cei ce au găsit știința.

Primiți mai degrabă învățăturile mele decât argintul și mai degrabă știința decât aurul scump.

Căci înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele și niciun lucru de preț nu se poate asemui cu ea.

Eu, înțelepciunea, am ca locuință mintea și pot născoci cele mai chibzuite planuri.

Frica de Domnul este urârea răului; trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă – iată ce urăsc eu.

De la mine vin sfatul și izbânda, eu sunt priceperea, a mea este puterea.

Prin mine împărătesc împărații și dau voievozii porunci drepte.

Prin mine cârmuiesc dregătorii și mai-marii, toți judecătorii pământului.

Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.

Cu mine sunt bogăția și slava, avuțiile trainice și dreptatea.

Rodul meu este mai bun decât aurul cel mai curat și venitul meu întrece argintul cel mai ales.

Eu umblu pe calea nevinovăției, pe mijlocul cărărilor neprihănirii,

ca să dau o adevărată moștenire celor ce mă iubesc și să le umplu vistierile.

Domnul m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.

Eu am fost așezată din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul.

Am fost născută când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape;

am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile,

când nu era încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâmə din pulberea lumii.

Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului,

când a pironit norii sus și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului,

când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temeliiile pământului,

eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui..."

Despre cine se vorbește aici? Despre Hristos, dar vedem din nou genul feminin cu referire la înțelepciune.

Dacă nu renunțăm la ideea că Hristos este numai Omul Isus Hristos din Nazaret, nu vom înțelege nimic. Nu vom înțelege pentru că fratele Branham a venit și a predicat: „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”. Observați? El nu a spus „Isus Hristos este taina...”, ci a spus clar: „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită.”, iar Isus face parte din această taină. El a făcut parte din această descoperire, iar Acesta este Numele care cuprinde întreaga taină. Așadar, Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită, ceea ce înseamnă că Numele tainei este Hristos.

Cine a fost descoperit în Scripturi? Hristos.

Cine a fost descoperit în Mesaj? Hristos. Isus face parte din descoperire, din această taină descoperită, și la fel noi.

Să citim mai departe:

„...eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desfătarea Lui, jucând neîncetat înaintea Lui,

jucând pe rotocolul pământului Său și găsindu-mi plăcerea în fiii oamenilor.

Și acum, fiilor, ascultați-mă, căci ferice de cei ce păzesc căile mele!

Ascultați învățătura, ca să vă faceți înțelepți, și nu lepădați sfatul meu!

Ferice de omul care m-ascultă, care veghează zilnic la porțile mele și păzește pragul ușii mele!

Căci cel ce mă găsește, găsește viața și capătă bunăvoința Domnului.”

Unde altundeva putem găsi Viața? Această Înțelepciune nu este înțelepciunea omului, ci este o Persoană, iar dacă vom găsi acea Persoană, vom găsi Viața. Și există o sigură Persoană pe care trebuie s-o găsim pentru a găsi Viața, iar acea Persoană este Hristos.

„Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își vatăcă sufletul său; toți cei ce mă urăsc pe mine iubesc moartea.”

Să mergem în capitolul 9:

„Înțelepciunea și-a zidit casa și-a tăiat cei șapte stâlpi.”

Se pare că atunci când și-a zidit propria casă, înțelepciunea și-a construit o biserică. Ea și-a ridicat șapte stâlpi, sau cele șapte epoci ale Bisericii.

„Și-a junghiat vitele, și-a amestecat vinul, și-a pus masa.

Și-a trimis slujnicele și strigă de pe vârful înălțimilor cetății:

„Cine este prost să vină încoace!” Celor lipsiți de pricepere le zice:

„Veniți de mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care l-am amestecat!” (v. 1-5).

După ce a predicat „Descoperirea celor șapte Peceti”, fratele Branham a spus: *„Biblia a devenit o Carte nouă pentru mine.”*, iar pe măsură ce ne întoarcem și citim Mesajele pe care le-a predicat el, constatăm că Biblia devine o Carte nouă și pentru noi. De fiecare dată când o deschid, când o citesc, mai este Ceva ce iese afară, Ceva care strălucește ca o Lumină strălucitoare și zice: *„Privește aici! Privește aici, fiindcă aceasta este o altă descoperire a lui Hristos.”*

Fratele Branham a spus în predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită” din anul 1963, că *„El a arătat-o în fiecare umbră; fiecare personaj din Biblie Îl descoperea pe El.”* Amin.

Auziți ce spune el în predica „Investiții” din anul 1963:

„Când a venit pe pământ Acel mare Pom, acel mare Pom al Vieții, a fost străpuns de o suliță romană și atârnat pe un pom roman, un pom crud, blestemat, dar acolo, El a răscumpărat Pomul Mireasă, unul exact ca și El.

Pomul numit Eva, din grădina Eden, care a căzut la început, iar Adam a ieșit afară cu ea; acum, al doilea Adam a venit știind că are ochii deschiși, pentru a o primi înapoi pe Eva Sa.

Profetul David a spus: „...va fi ca un pom care este sădit lângă râuri de apă.”, de aceea, Te rugăm, Doamne, să îngădui ca Apele Vieții să ude acest Pom al Miresei, în zilele din urmă, unde toate mlădițele denominaționale au fost tăiate de către Soț. Acum, Duhul lui Dumnezeu, Cuvântul, trăiește din nou în vârful Pomului, venind din inima Pomului.

Doamne, Te rugăm să îngădui ca ei să aducă multă roadă.”

Observați ce spune fratele Branham aici:

„Când a venit pe pământ Acel mare Pom, acel mare Pom al Vieții, a fost străpuns de o suliță romană și atârnat pe un pom roman, un pom crud, blestemat, dar acolo, El a răscumpărat Pomul Mireasă, unul exact ca și El.

Pomul numit Eva, din grădina Eden, care a căzut la început...”

Este foarte interesant: *„Pomul Eva care a căzut.”*

Acum, aș vrea să mergem și să citim din Geneza 1:

„Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (v. 26-27).

Așadar, când Dumnezeu S-a pregătit să facă o creație după chipul și asemănarea Sa, l-a creat pe om, pe Adam, iar Adam era singur, dar el era și parte bărbătească și parte femeiască. Amin.

Deci, Dumnezeu a făcut o creație după chipul și asemănarea Sa, iar când a făcut-o, acea creație era parte bărbătească și parte femeiască. Apoi, la un moment dat, Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, iar atunci a separat cele două părți; El a luat-o pe Eva afară din Adam, dar când i-a pus împreună, ei erau încă o singură creație.

Dacă citim în cartea Genezei, vedem că după ce a luat-o pe Eva din Adam și a pus-o lângă el, deși erau doi, numele lor era: „Adam”. El i-a numit pe amândoi (plural) „Adam”, dar numele „Adam” este la singular. Așadar, cei doi aveau un singur nume.

Dumnezeu i-a numit „bărbat” și „femeie”, fiindcă erau manifestați în două trupuri diferite. Chiar dacă trupul unuia dintre ei a ieșit din celălalt, erau două manifestări diferite, dar cele două manifestări diferite erau una și aveau un singur nume: „Adam”. Eva nu a primit un nume decât după cădere și după ce a păcătuit împotriva lui Adam. Ea a căzut de la Adam prin faptul că a primit o sămânță hibridă, iar de atunci i s-a dat un nume: „Eva”, adică „mama tuturor celor vii”. Dar

Înainte de aceasta, Adam a numit-o femeie (Ișă). Însă acesta nu era un nume, ci era doar un titlu care arăta ce era ea, așa cum el era bărbat (Iș). Numele lui nu era „bărbat”, ci „Adam”, așa cum nici numele ei nu era „femeie”, ci se numea tot Adam.

Atât el, cât și ea, se numeau „Adam” și împreună erau o singură creație, vizibilă în două manifestări. Este uimitor cum Mesajul orei predică Biblia întreagă de la Geneza la Apocalipsa.

Ceea ce s-a întâmplat sub o formă tainică în grădină, în timp ce El a făcut lucrarea Sa de creație în cartea Genezei, nu mai este o taină pentru noi. Ce s-a întâmplat acolo, este o umbră, un simbol al întregii povești. Amin!

Cum să nu iubim acest Cuvânt? Când începe să ne vorbească, El strigă: „Acesta ești tu! Acesta ești tu!”, pentru că ceva din interior ne spune: „Nu sunt doi, ci unul! Chiar dacă s-ar părea că sunt doi, sunt de fapt unul singur.”

Așadar, înainte de cădere, când Dumnezeu venea în grădină în răcoarea serii, și voia s-o cheme pe femeie, o striga „Adam”, și ea venea, iar dacă dorea să-l cheme pe bărbat, îl striga: „Adam” și el venea. De fapt, când El striga: „Adam”, veneau amândoi, cele două exprimări ca bărbat și ca femeie veneau la El pentru că cei doi erau una și se numeau „Adam”.

Fratele Branham a spus următoarele în predica „Răsăritul Soarelui” din anul 1965:

„Dar țineți minte că El a mers acolo cu voi în El. (vorbește despre cuce). Vedeți, Dumnezeu nu separase încă Mireasa de Mire. Astfel, când Dumnezeu a privit la trupul lui Hristos, El a văzut atât bărbatul, cât și femeia (partea bărbătească și partea femeiască).”

El a văzut atât bărbatul, cât și femeia (partea bărbătească și partea femeiască), într-o singură manifestare, pentru că ceea ce i s-a întâmplat primului Adam, I S-a întâmplat și celui de-al doilea Adam. Amin.

„Vedeți? Primul Adam o avea pe soția sa înăuntrul lui, dar și al doilea Adam o avea pe soția Sa înăuntrul Lui. Totul a fost răscumpărat în acel singur trup. Vedeți? Ei sunt una, același Cuvânt.”

De aceea a mers la cruce: să plătească prețul răscumpărării, dar răscumpărarea era numai pentru cei care erau atunci în El. Pentru nimeni altcineva. Dar care este

Martorul că eu eram atunci în Hristos? Pentru că printr-un singur Duh am fost botezați într-un singur trup. Ce înseamnă aceasta? Aceasta înseamnă că dacă sunt în Hristos acum, am fost în Hristos și atunci, iar dacă El a plătit prețul, a făcut-o pentru ambele manifestări, adică atât pentru partea bărbătească, cât și pentru partea femeiască.

De aceea nu mai pot merge la judecată, ci am trecut de la moarte la Viață: pentru că prețul a fost plătit deja la Calvar, atunci când am fost reprezentat în Hristos. De aceea, nu mai trebuie să plătesc pentru păcatele mele: pentru că El a plătit deja prețul în locul meu. Prețul a fost plătit pentru răscumpărare, iar răscumpărarea este numai pentru cei care au fost acolo, în El. Slăvit să fie Domnul!

Vedeți cât este de adânc, de adevărat și de desăvârșit? Ceva din mine strigă: „Acesta este adevărul!”

Voi puteți vorbi cu un om și să-i arătați prețul răscumpărării plătit de Isus, faptul că El a fost Cel care a făcut aceasta pentru noi, dar aceasta nu înseamnă că omul este salvat, pentru că prețul răscumpărării este plătit numai pentru cei care au fost în El atunci.

Fratele Branham a spus în predica „Sunetul nesigur” din anul 1962:

„Dar viața din inima aceluia Pom trebuie să trăiască.”

El vorbește aici despre Pomul Mireasă și spune că Isus Hristos este Pomul Vieții și că El a fost tăiat. *„Astfel, Sămânța aceea căzută în pământ, S-a ridicat în ziua de Rusalii, ca Biserică, dar acea Biserică a fost tăiată în perioada celor patru stadii de dezvoltare ale unei insecte care a început să mănânce frunzele Pomului, apoi tulpina și i-a supt toată seva până n-a mai rămas decât un butuc.”* Dar el a spus că viața era jos în inima aceluia Pom, iar în continuare a adăugat:

„...vă voi restitui astfel anii pe care i-au mâncat lăcustele Arbeh, Ielec, Hasil și Gazam.” (Ioel 2.25 - traducere din engleză).

Așadar, El a readus totul la viață, din Viața care Se afla în mijlocul Pomului. El a restituit totul înapoi, El a restituit Pomul Mireasă.

Acum aș vrea să vă amintiți că a existat un Pom Mire. A existat un Pom Mire? Isus Hristos este Pomul Vieții. El a spus:

„Eu sunt Pâinea Vieții care S-a pogorât din cer. Eu sunt Viața, Eu sunt Sursa Vieții. Eu sunt Fântâna apelor vii.”

El era Pomul Vieții. În Biblie, pomul simbolizează întotdeauna o persoană. Astfel, El este Pomul Vieții care a fost tăiat, dar acea Sămânță S-a întors și S-a ridicat într-un Pom Mireasă.

Acel Pom a fost distrus prin patru stadii ale unei insecte care a mâncat totul, acestea fiind sistemele denominaționale care au îndepărtat Viața și au distrus totul până când nu a mai rămas decât un butuc. Dar când El spune: „Vă voi restitui”, înseamnă că va readuce acel Pom Mireasă înapoi.

Așadar, noi știm că a fost și un Pom Mire, apoi a trebuit să fie un Pom Mireasă, dar înainte ca acesta să ajungă la maturitate, a început să fie mâncat. Dar acum, El restituie Pomul Mireasă.”

Ascultați ce a mai spus fratele Branham:

„În mijlocul aceluia Pom se afla inima lui Dumnezeu. Acesta este Pomul Mireasă care trebuie să întâlnească Pomul Mire, așa cum a fost la început în grădina Eden, pomul, cei doi pomi ai vieții.”

Când îl auzim pe fratele Branham spunând așa ceva, trebuie să decidem: ori are dreptate, ori se înșală.

Să repetăm ceea ce a spus el:

„Acesta este Pomul Mireasă care trebuie să întâlnească Pomul Mire, așa cum a fost la început în grădina Eden, pomul”, adică un singur Pom, dar apoi spune:

„cei doi pomi ai vieții.”

Mulți oameni spun: „Scriptura nu spune nicăieri așa ceva! Ea spune că există un singur Pom al Vieții, nicidecum doi!” Totuși, fratele Branham spune că există un singur Pom al Vieții, dar după aceea spune că sunt doi. Vedeți? Există un singur Pom, dar de fapt sunt doi, iar cei doi Pomi sunt unul singur.

A existat un singur Adam, un singur om, dar în două manifestări: partea bărbătească și partea femeiască, iar când era strigat numele „Adam”, doi pomi alergau spre Dumnezeu, dar cei doi pomi erau de fapt un singur pom.

Vreți să vedeți aceasta în Scriptură? Apocalipsa 22. Spun aceasta ca să puteți sta liniștiți, iar dacă-l auziți pe fratele Branham afirmând aceasta, să nu ziceți: „Biblia nu spune așa ceva!” Ba da, o spune în Apocalipsa 22.

Noi am putut vedea că atunci când se vorbește despre acel Pom al vieții, avem folosit genul feminin când vine vorba de roadele Pomului. Să mai citim o dată aceasta:

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.

În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții...”

Cum putem avea un singur Pom pe cele două maluri ale Râului? Dacă ați merge de-a lungul unui râu și pe fiecare mal al lui ați vedea un pom, ați spune categoric că ați văzut doi pomi diferiți. Dar Pomul despre care scrie aici este Hristos, partea bărbătească și partea femeiască: doi Pomi. Dacă v-ați uita, ați vedea doi Pomi, câte unul pe fiecare parte a Râului, dar fără îndoială, jos la rădăcină, acești doi Pomi se întrepătrund. De fapt, este un singur Pom în două manifestări pe ambele maluri ale Râului se regăsește Pomul Vieții

*„...era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând **roadele ei** în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.”*

Atunci când Dumnezeu a vrut să Se exprime pe Sine Însuși, creând un om după chipul și asemănarea Sa, a mărturisit că în El era exprimarea unei părți bărbătești și a unei părți femeiești.

Când Logosul a ieșit de la Dumnezeu ca și Cuvânt, Biblia L-a numit în Proverbe, „Înțelepciune”. Apoi, această manifestare a fost pusă în trupul lui Isus Hristos luând chipul părții bărbătești. Dar aceasta era o parte bărbătească la fel ca a lui Adam înainte să fie scoasă Eva din el. Cum era Adam atunci? Parte bărbătească și parte femeiască. Înțelegeți? Deși la înfățișare era bărbat, Adam avea în el ambele părți.

Când a umblat pe pământ, Isus Hristos era Bărbat la înfățișare, dar în El se regăseau atât partea masculină, cât și partea feminină, de aceea în El locuia toată plinătatea dumnezeirii. Dar plinătatea dumnezeirii trebuia exprimată, aceasta fiind atât partea bărbătească, cât și partea femeiască. De aceea, dacă înlăturăm partea

femeiască, înlăturăm de fapt manifestarea deplină a dumnezeirii.

Aceste afirmații au implicații uriașe, dar sunt adevărul. Adevărul are implicații uriașe.

Dacă am fi exclus partea femeiască din Adam, el nu ar mai fi fost întreg, pentru că el nu a fost creat numai ca parte bărbătească, ci și ca parte femeiască. De fapt, Adam a fost exprimarea unui gând creativ al lui Dumnezeu, dar exprimarea deplină a gândului Său, nu a putut fi cunoscută până când nu a venit la suprafață femeia, cei doi fiind una din nou. Astfel, când femeia a fost luată din om și pusă în trupul de carne, am putut vedea în mod clar ce era în gândul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Astfel, până când nu vom avea atât exprimarea părții bărbătești, cât și a celei femeiești, nu vom avea manifestarea întregului gând pe care l-a avut Dumnezeu.

Unde suntem noi și încotro ne îndreptăm? Câți din voi știu că în Apocalipsa 22 este un singur Pom? Câți din voi pot vedea doi Pomi? Puteți vedea doi Pomi în Scriptură? Câți din voi știu că de fapt este un singur Pom? O, Doamne! Este taina dumnezeirii. Unul în două manifestări. Unul în două exprimări. Partea bărbătească și partea femeiască formând un Întreg desăvârșit. Un singur Pom al Vieții pe cele două maluri ale Râului.

Fratele Branham a avut dreptate. El a știut despre ce vorbește. El a văzut aceste lucruri în acest Cuvânt pe care noi abia acum începem să-L înțelegem.

În predica „Evanghelia timpului de sfârșit”, predicată în anul 1962, fratele Branham a spus:

„Dar ce a văzut profetul încât a spus: „Eu voi restitui acel Pom, zice Domnul!”?

Ea a început din nou prin reformă. Dar ce a făcut? S-a organizat. Dumnezeu a curățat-o, chiar în Ioan 14, a tăiat toată organizarea din ea. Apoi, ea a revenit prin Wesley, dar s-a organizat din nou și a fost tăiată. „Eu voi restitui” și ea vine încă. Dar ce se întâmplă? În timpul de seară nu va mai fi nici o organizație, ci va fi un vârful.

Unde se coc roadele mai întâi? În vârful. De ce? Pentru că sunt lovite de soare. Acum, în timpul de seară, Semințele sunt sădite pentru a aduce la suprafață Pomul Mireasă al timpului de seară. Acum, Pomul Vieții Se întoarce înapoi la Pomul Mireasă.”

Unde este Pomul Vieții? El nu mai este atârnat pe o cruce, ci este prezent pentru că este viu. Unde este El? El nu este undeva în spațiu, ci este prezent. Unde este El? S-a întors la Pomul Mireasă.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus:

„Nimic nu va veni la Viață înafara acestui Mesaj, pentru că Pomul Vieții nu este acolo, acolo sau acolo, ci este manifestat prin Biserica Sa, partea femeiască a manifestării lui Dumnezeu. Nu este exprimarea noastră, nu sunt oamenii, ci este El. Nu sunt oamenii, ci este Hristos într-un Trup cu mai multe mădulare, acesta fiind manifestarea deplină a virtuților lui Dumnezeu.” Slăvit să fie Domnul.

În predica „Răsăritul soarelui”, fratele Branham spune:

„El fiind Mirele, Mireasa trebuie să vină la suprafață pentru că este parte din El. Ea poate fi numai manifestarea împlinirii tuturor descoperirilor vorbite de ceilalți (profeți) despre Mireasă. Astfel, dacă face ceva diferit de ceea ce face Mirele, nu este Mireasa, pentru că Mireasa este carne din carnea Lui, oase din oasele Lui, Viață din Viața Lui, putere din puterea Lui! Ea este El!

Aceasta este ceea ce spune Scriptura.

Așa cum bărbatul și femeia sunt una și femeia a fost luată din el. Ea a luat din El, un Duh, Duhul feminin; a luat carnea din coasta Sa, ceea ce a constituit atât Mecanica, cât și Dinamica, Soția. Duhul Său și carnea Sa puse împreună, constituie Mecanica și Dinamica.”

Întrebarea care se ridică este „Cine este carnea SA?”

Trupul Său, carnea Sa nu a fost numai trupul care a atârnat pe cruce atunci când Cuvântul S-a făcut trup, ci carnea Sa este și Mireasa, ceea ce înseamnă că Ea face parte din Cuvânt, din carnea lui Isus Hristos. Cu alte cuvinte, trupul vostru este casa, locuința lui Isus Hristos.

Amintiți-vă că Pavel a spus că El are un Trup alcătuit din mai multe mădulare, iar acel Trup este Hristos. Observați că Pavel nu a spus că acel Trup este Isus Hristos, ci a spus că este Hristos. Dar acel Trup trebuie să aibă un Nume, pentru că atunci când Dumnezeu exprimă ceva, El o face printr-un Nume.

Așadar, care este Numele Trupului alcătuit din mai multe mădulare și care

reprezintă Trupul lui Hristos pe pământ? Care a fost numele femeii când a fost scoasă din bărbat în grădina Eden și a devenit manifestarea a ceea ce se afla înăuntrul lui? Ei i s-a dat un nume, iar acel nume a fost „Adam”. Atunci care este Numele Trupului format din mai multe mădulare? Acel Trup este Hristos, dar care este Numele Lui? Pavel și fratele Branham au spus că acest Trup alcătuit din mai multe mădulare este Hristos, iar Numele Lui este Isus Hristos.

El i-a zis lui Filip: *„De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe?”* (Ioan 14.9).

Într-o zi, aceasta va fi realitate. Nu va fi doar ceva ce predicăm, ci va fi ceea ce suntem.

Fratele Branham spune următoarele în predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită” din anul 1963:

„Acum, țineți minte! El este acel Pom al Vieții, diferit de sămânța șarpelui. Vedeți? El este Sămânța, „sămânța femeii”, Pomul Vieții din grădină, iar dacă El nu Și-ar fi întins mâinile să mute acel Pom, ei ar fi mâncat din El și ar fi trăit pentru totdeauna. El este singurul Pom care poate fi mâncat pentru a trăi pentru totdeauna. Cuvântul Său este Viață. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu pe care L-a lăsat Eva să cadă în grădina Eden; aici este Hristos, Cuvântul manifestat, iar când El a venit pe pământ, a fost Pomul Vieții. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”).

Dar ce a făcut Roma? El trebuia să fie tăiat și a fost pus pe un pom al rușinii: „blestemat este cel ce este atârnat pe lemn”, devenind astfel un blestem pentru rasa umană.

Iar acum, prin aceasta, El dă naștere unui Pom Mireasă, care este Pomul Vieții restituit înapoi Lui, ca Soț și Soție în grădina Eden...”

„El dă naștere unui Pom Mireasă, care este Pomul Vieții restituit înapoi Lui.” Dacă Adam și Eva s-ar fi putut întoarce la Pomul Vieții, ar fi trăit pentru totdeauna. Dar Dumnezeu a pus un paznic, pentru a păzi calea spre Pomul Vieții, pentru a-i împiedica să se întoarcă înapoi deoarece căzuseră în blestem, dar și pentru a păstra calea înapoi la Pomul Vieții. Așadar, acolo era un păzitor care trebuia să păstreze calea spre Pomul Vieții.

Înseamnă că dacă noi am vrea să găsim astăzi reversul blestemului, ceea ce ar fi putut să-i salveze pe Adam și pe Eva, avem nevoie de același lucru de care au avut nevoie și ei. Ei au căzut din pricina hibridării, a adulterului, a amestecării semințelor, iar singurul fel prin care puteau fi salvați era să găsească drumul înapoi la Pomul Vieții, dar aceasta ar fi stricat scopul lui Dumnezeu, de aceea, El a pus un păzitor care să păzească drumul spre Pomul Vieții, pentru ca Planul Său să Se desfășoare de-a lungul timpului. Dar dacă Pomul Vieții ar fi putut să-i salveze atunci, înseamnă că poate s-o facă și în zilele noastre.

Deci, unde este Pomul Vieții? Pomul Vieții este în mijlocul grădinii. Ați citit vreodată „Cântarea cântărilor”, unde Solomon spune: „Ești o grădină închisă, soro mireaso, un izvor închis, o fântână pecetluită.” (capitolul 4.14).

Nu grădina este Pomul Vieții, ci Pomul Vieții se află în mijlocul grădinii. Pomul Vieții este în Mireasa lui Hristos. Acesta este adevărul.

Scriptura spune același lucru și anume că „*printr-un singur Duh am fost botezați într-un singur trup*”, nu în diferite trupuri denominaționale, nu în trupuri potrivit gândirii umane, ci există un singur loc în care poți merge înapoi în părtășie cu Pomul Vieții. Acela este numai în Trupul lui Hristos, iar noi putem ajunge acolo numai prin botezul Duhului Sfânt. Numai El ne poate pune înapoi în acel Trup în care Se află Viața lui Hristos, iar Viața lui Hristos este Viața lui Dumnezeu, este Pomul Vieții.

Așadar, nu suntem noi, noi suntem doar oameni, ci este Viața care Se află înăuntrul Seminței, a Bisericii. Prin botezul Duhului Sfânt, noi vom fi puși înapoi, în părtășie cu Pomul Vieții, dar nu carnea noastră, ci sufletul nostru. Deci ce se află în mijlocul lor? Pomul Vieții.

Întorcându-ne înapoi la „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”, citim:

„El dă naștere unui Pom Mireasă, care este Pomul Vieții restituit Lui, ca Soț și Soție în grădina Eden (Oh, slăvit să fie Domnul!), prin Același Cuvânt și Același Dumnezeu, și manifestându-Se în Soț și Soție. Același Pom al Miresei adus din nou înapoi.

Observați-L făcând cunoscut acest lucru! Există atât de multe lucruri aici încât aș putea continua. Observați Pomul Trupului lui Hristos în grădină, iar acum făcând cunoscută taina Sa la acest Pom Mireasă.

Fiți atenți! Răscumpărată de către Hristos, al doilea Adam! Credeți că a fost El? Întorcându-Se înapoi Acasă, cu Soția Sa căzută răscumpărată. Acesta este Hristos în Biserică astăzi, ducându-Și Soția înapoi.

Acum puteți vedea tripla taină?

Dumnezeu manifestat în Hristos, Hristos manifestat în Biserică, pentru a-i aduce pe Adam și Eva cei originali înapoi, bărbatul și femeia, care sunt una, făcuți din același Sânge, din același Duh și toate celelalte lucruri.”

Tot ceea ce era în Adam era și în femeie, care atunci nu era încă numită „Eva”, ci era doamna Adam. Așadar, tot ce era în domnul Adam era și în doamna Adam, ceea ce înseamnă că tot ceea ce este în Domnul Isus Hristos trebuie să fie și în doamna Isus Hristos.

Vă amintiți că fratele Branham a spus: „*Noi am primit Duhul într-o măsură.*”

Hristos a avut totul în plinătate, El era manifestarea deplină a dumnezeirii, dar noi, ca indivizi, avem numai o măsură din El, iar fratele Branham a spus: „*Mergeți la ocean și luați o lingură de apă din el. Din punctul de vedere al compoziției chimice, tot ce se află în ocean, se află și în lingura noastră cu apă.*”

Fratele Branham a spus că nu există nici o diferență în calitate, ci doar în cantitate. De ce măsură din Dumnezeu este necesară pentru a muta un munte? De cât din Dumnezeu este nevoie pentru a-l învinge pe diavolul? De cât din Dumnezeu este nevoie pentru a birui în această viață? În interiorul vostru se află o porțiune din întregul ocean. Cine este Oceanul? Dumnezeu însuși. Într-una din aceste zile, noi vom crede aceasta, iar atunci munții se vor muta, lucrurile se vor schimba și va fi o mare manifestare pentru că Dumnezeu vrea să facă aceasta. El vrea să lase acestei lumi o dovadă a ceea ce a făcut El, unde a fost Pomul Vieții în tot acest timp, și Cine este acest Pom Mireasă. El este aici acum.

În aceeași predică, fratele Branham a spus:

„...pentru a-i aduce pe Adam și Eva cei originali înapoi, bărbatul și femeia, care sunt una, făcuți din același Sânge, din același Duh și toate celelalte lucruri.

Biserica este Sângele lui Hristos, prin Duhul, pentru că Viața Se află în Sânge. Acesta este botezul Duhului Sfânt care ne botează în Trupul Său, care recunoaște numai Trupul Său, Carnea Sa, Cuvântul Său.”

Așadar, Duhul Sfânt este Viața care Se afla în Sângele Lui care a fost vărsat pe crucea de la Calvar, eliberând Viața care S-a întors în ziua de Rusalii înapoi la oameni. Aceea era Viața Duhului Sfânt, era Viața lui Hristos. Aceea era Viața lui Hristos în poporul Său. Dacă nu ar fi fost vărsat Sângele lui Hristos, Viața nu ar fi putut să Se întoarcă înapoi în oameni. Dar faptul că Viața S-a întors înapoi în oameni este dovada că Sângele a fost vărsat. Este adevărat?

De aceea este un singur loc în care locuiește Viața Sa și anume, în cei care primesc botezul Duhului Sfânt. Nu vorbirea în limbi, nu faptul că dansăm în Duhul, nu mersul la biserică, ci *„printr-un singur Duh Sfânt, noi suntem botezați într-un singur Trup”*, iar acel Trup este Trupul lui Isus Hristos. Acel Duh a fost dat ca să ne conducă și să ne călăuzească în tot Adevărul, de aceea El nu poate merge la patruzeci de mii de denominațiuni.

Noi nu putem avea zece, douăzeci sau treizeci de feluri diferite de a înțelege Cuvântul, toate derivând din Cuvânt și având pretenția că au Duhul Sfânt, pentru că El este Duhul adevărului, nu duhul minciunilor omenești. Așadar, dacă omul ia Cuvântul și își pune intelectul în El, dacă modelează Cuvântul și îl schimbă cum vrea, Duhul Sfânt nu mai poate sta acolo.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a trebuit să aducă în zilele noastre un profet care să restituie Cuvântul și să-L pună la locul Său, pentru că Duhul Sfânt nu Se poate întoarce în plinătate acolo unde este minciună.

În zilele lui Luther, ale lui Wesley și ale pentecostalilor, a fost un timp în care oamenii puteau primi de la Dumnezeu ceva pentru a fi pecetluiți în Împărăție, dar nu a fost în plinătate, ci doar parțial, pentru că El nu putea veni în plinătate până când nu a fost descoperit întregul Adevăr. Astfel, dacă primim Adevărul, putem primi și Duhul pentru că El este Duhul Adevărului. Iar dacă vreți să știți unde este Sângele, priviți unde este Viața.

Acolo unde este Viața este și Pomul Vieții. Unde este? Într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Dar există un singur Trup alcătuit din mai multe mădulare. Nu contează de ce nume vă alipiți sau ce nume este afișat pe plăcuța de afară a bisericii voastre, pentru că este un singur Trup alcătuit din mai multe mădulare. Există un singur loc care găzduiește manifestarea deplină a lui Isus Hristos, iar Pavel vorbea despre un singur Trup. Dar Trupul acela nu crede ceva greșit, pentru că Dumnezeu nu lucrează așa.

De aceea, a fost nevoie ca El să vină și să deschidă Pecețile în zilele noastre.

În mesajul „Restituirea Pomului Mireasă”, din 1962, fratele Branham a spus:

„Astfel, veți alcătui ceea ce Îmi este cunoscut ca Mireasă. Înțelegeți? În ordine. Voi fi cu voi, iar voi veți fi parte din Mine, veți fi Mireasa Mea și Viața Mea va fi în trupul vostru. Așa cum soțul și soția sunt una, și voi și Eu vom fi una. În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.”

În care zi? În ziua în care El va veni într-o singură manifestare, ca Soț și Soție. Aceasta este ziua de astăzi, este timpul nostru, aceasta este ceea ce a venit să ne spună deschiderea Peceților: că este un singur Mire și o singură Mireasă uniți împreună, iar aceasta este manifestarea lui Dumnezeu în plinătate.

„În ziua aceea veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.”

De câte persoane vorbim?

„...veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.” Aceasta îi aruncă pe trinitarieni în aer. Ce a spus El?

Ce a spus El? *„Eu sunt în Tatăl, Tatăl este în Mine, iar Eu sunt în voi și voi sunteți în Mine.”*

Mie îmi place jocul cu aluna pe care o punem sub o coajă formată din mai multe straturi. Câte alune avem? Una singură. Vedeți? Există un singur Dumnezeu în mai multe manifestări: Isus Hristos este în Tatăl, iar Tatăl este în Isus Hristos; Isus Hristos este în Trupul Său alcătuit din mai multe mădulare, iar Trupul Său alcătuit din mai multe mădulare este în Isus Hristos. Atunci unde este Tatăl acum? În voi. Voi nu puteți face Cuvântul să spună ceva diferit de aceasta. Problema este că oamenilor le este greu să creadă aceasta, de aceea aduc explicații, iar explicațiile devin erori, erorile devin dogme, dogmele devin doctrine și astfel oamenii încep să creadă ceva ce nu este adevărat, spunând: „Pentru că mama a crezut aceasta, pentru că bunica a crezut aceasta și pentru că ele au fost femei minunate, voi crede și eu la fel.” Dar, vedeți, în zilele lor nu au fost descoperite aceste lucruri, dar acum trăim într-o altă zi, în care ne-a fost trimis pe pământ un profet, iar profetul aduce întotdeauna Cuvântul.

Dacă observați, Avraam a adus un Cuvânt, iar Moise a adus descoperirea aceluși Cuvânt, dar în ziua în care a venit el, vechiul Cuvânt nu a mai fost valabil. Astfel, când Dumnezeu ridică un profet puternic, pe care-l legitimează, el aduce o schimbare în lucrarea Împărăției. Și singura cale de a rămâne în lucrarea lui Dumnezeu este să mergi unde te conduce acel profet. Citiți Biblia și arătați-mi un timp în care lucrurile au stat altfel. Nu veți găsi așa ceva! De fiecare dată când are loc o schimbare majoră, o joncțiune în care Dumnezeu aduce o etapă diferită în lucrarea Răscumpărării, o fază diferită, El este obligat să dea poporului Său un semn clar pentru ca ei să știe. Nu este pentru toată lumea, lumea nu o va vedea, dar poporul Său o va vedea pentru că ei au fost rânduiți s-o vadă. Și țineți minte, când au loc joncțiuni ale timpului în Planul Răscumpărării, când El începe să facă o cotitură în Planul de răscumpărare, nu construiește un perete, ci un locaș, iar atunci cineva trebuie să spună: „Acum ne întoarcem!” Cine o va face? Un prezbiter, un conciliu? Cine are dreptul să spună: „Acum vom face această cotitură?”

De fiecare dată când Domnul a adus o joncțiune în timp, întorcând Planul răscumpărării la o altă împlinire: de la timpul Exodului la timpul Judecătorilor; de la timpul Judecătorilor la timpul împăraților; de la timpul împăraților la izgonirea din împărăție; de la izgonire la revenirea înapoi; de la revenirea înapoi la Hristos; de la Hristos la timpul neamurilor și de la timpul neamurilor la încheierea tuturor lucrurilor, deci, dacă veți cerceta aceste lucruri, veți vedea că fiecare din aceste joncțiuni pe care le-am enumerat, au avut un profet mare, legitimat în întregime de Dumnezeu, care a fost în scenă în timpul joncțiunii.

Dar acum, Dumnezeu ne-a lăsat să ne descurcăm singuri și iată că avem patruzeci de mii de interpretări ale Scripturii, de aceea cred că este un mare har să găsim interpretarea corectă. Sau au toate dreptate? Cum se potrivesc toate acestea cu Biblia, cu Dumnezeu? Nu se potrivesc! Și atunci ce este de făcut? Cum putem ieși din încurcătura produsă? Tot ce trebuie să facem este să credem SEMNUL făgăduit de El, semnul unui profet. Amin.

Să citim mai departe ce a spus fratele Branham:

„În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.” Oh, îmi place aceasta!

Satan devine atât de furios la aceasta. Vedeți, Unitatea lui Dumnezeu.”

Ați prins aceasta? Să mergem puțin înapoi dacă nu ați înțeles.

„Tu vei fi Mireasa Mea, iar Viața Mea va fi în Trupul tău. Un trup alcătuit din mai multe mădulare. Stâlpul de Foc care este Îngerul Domnului, care este o reprezentare a lui Hristos, S-a împărțit și S-a așezat pe fiecare dintre ei ca o limbă de Foc, dar împreună erau plinătatea dumnezeirii în trup.

În acea zi de Rusalii, Stâlpul de Foc S-a împărțit în mai multe limbi de Foc, dar aceasta nu înseamnă că Dumnezeu S-a împărțit și nu mai există nimic din El. Nu este așa! Dacă așez în fața voastră un morcov și-l tai în mai multe bucăți, apoi vin și împart fiecareia dintre voi o bucată din acel morcov, ce veți ține în mână? Un morcov. Așadar, faptul că l-am împărțit, nu schimbă ce este el, pentru că toată compoziția chimică din morcov se află în fiecare bucată de morcov pe care o țineți voi în mână. Și ce avem dacă le punem împreună? Morcovul întreg. Vedeți? Prin faptul că-l tăiem, nu-i schimbăm natura, ci rămâne același lucru, adică un morcov. El are un morcov, ea are un morcov, iar împreună alcătuiesc morcovul întreg.”

În ordine. Să mergem mai adânc și să înțelegem împreună aceasta.

„Voi veți fi Mireasa Mea, iar Viața Mea va fi în trupul vostru. Așa cum soțul și soția sunt una, la fel și voi și Eu vom fi Una.”

Fratele Branham face întotdeauna referire la original, pentru că Isus Hristos S-a referit întotdeauna la original, adică la exemplul soțului și a soției lui care sunt una. Înțelegeți? Dar este nevoie de o manifestare în trup, și noi știm că aceasta se manifestă în trup. Soția devine parte din soț pentru că atunci când primește o sămânță de la el, primește codul lui genetic, pe care îl putem găsi în sângele ei. Chiar și partea firească ilustrează aceasta. Să continuăm:

„În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine.” Oh, îmi place aceasta!

Satan devine atât de furios la aceasta. Vedeți, Unitatea lui Dumnezeu.”

Care este unitatea lui Dumnezeu? Tatăl în Hristos, Hristos în Tatăl, Hristos în voi și voi în Hristos. Aceasta este unitatea lui Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a putut spune:

„Eu nu sunt unitarian, trinitarian sau altceva.”

Dacă botezăm în Numele Domnului Isus Hristos nu înseamnă că credem doctrina unitariană, pentru că aceasta nu este doctrina unitariană. Dumnezeu Se poate împărți, iar în fața tronului Său stau șapte Duhuri. Cum încadrăm aceasta în trinitate? Sunt șapte Duhuri ale lui Dumnezeu care sunt trimise pe tot pământul. Vedeți? Dumnezeu a trimis cele șapte Duhuri în toată lumea, dar deși scrie că sunt șapte Duhuri, de fapt este un singur Duh, Acesta fiind Dumnezeu. Cum încadrăm aceasta în doctrina trinitariană? Nu putem. Eu am mai spus aceasta și o repet: partea rușinoasă a doctrinei trinitare nu este că L-au tăiat pe Dumnezeu în trei părți, ci este că nu L-au tăiat în destule părți, deoarece în ziua de Rusalii, El S-a împărțit în mai mult decât trei părți. Vedeți?

Dacă Isus este în Tatăl și Tatăl este în Isus, dacă El este în voi și voi sunteți în El, cum funcționează aceasta? Există un singur Dumnezeu; există o singură Viață; există un singur Cuvânt, Logosul care a ieșit de la Tatăl și care a lucrat timp de generații întregi, dar toate împreună constituie plinătatea dumnezeirii în trup. Aceasta este mai mult decât simple cuvinte, este Adevărul.

Fratele Branham a spus următoarele în predica „Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos”:

„Dar țineți minte! Când a căzut și bobul a început să se coacă, de fapt, înainte ca el să se coacă, tot ce era în tulpină a trebuit să moară. Aleluia! Nu puteți vedea unde ne aflăm? Viața este din nou în bob. Ce este aceasta? Exact ca Bobul care a căzut în pământ, același Isus în chipul Miresei...”

Lumea Îl caută pe Isus Hristos, pe Omul din Nazaret. Dar tocmai acesta este motivul pentru care trec toți pe lângă El, pentru că Isus Hristos nu mai este în chipul acela, ci acum este într-un chip diferit, este în chipul despre care a vorbit Pavel în Scripturi, acest chip fiind un Trup alcătuit din mai multe mădulare. Dar ce fac oamenii? Încearcă să-i conducă pe ceilalți oameni la un cod de crezuri, la o doctrină, la o cruce care a fost ridicată pe Calvar, dar eșuează să-L prezinte pe Isus Hristos cel Viu care este Trupul alcătuit din mai multe mădulare. Aceasta este ceea ce spune Biblia.

Dar dacă spunem aceasta cuiva, ni se va spune: „Nu am mai auzit până acum aceasta, iar dacă nu am mai auzit, înseamnă că nu este adevărat. Bunicul meu nu mi-a spus niciodată așa ceva.”

Lăsați-l în pace pe bunicul vostru pentru că noi avem un profet! Bunicul vostru nu a

putut vedea aceste lucruri, dar astăzi ele sunt descoperite și ni se cer ca parte din Hristos. Este Cuvântul! Nu există nici o altă cale pe lângă aceasta, ci aceasta este singura cale. Singura cale de a veni acum la Viață, este Cuvântul! Orice altceva este moarte. Așa spune Biblia.

„... același Isus în chipul Miresei, aceeași putere, aceeași biserică, același lucru, același Cuvânt. Același Cuvânt a ieșit afară aici, a ajuns la un capăt aici. Și toată acea Viață care a izbutit până aici, Și-a luat poporul, iar acum Se conturează într-un vârful pentru răpire.”

Fratele Branham vorbește aici despre grâu: cum a început să crească în zilele lui Luther, frunzele în zilele lui Wesley, penticostalii, spicul, care semănau cu bobul original, totul mergând spre vârf, pe măsură ce Viața înainta și ajungea la maturitate. De ce? Pentru că Se întorcea la o Mireasă, la un Trup alcătuit din mai multe mădulare care să fie asemenea lui Isus Hristos când a umblat pe acest pământ. Dar pe măsură ce Viața trecea de la o parte la alta, tot ce rămânea în urmă murea.

Ce înseamnă aceasta? Că noi trăim în timpul secerișului, de aceea, singurul loc în care ne putem uni cu Viața este în bob, în sămânță. Nu în tulpină, nu în frunză sau în înveliș, ci numai în Sămânță. Unde se află Sămânța? În Trupul Său. Amin.

Să citim mai departe:

„Observați! Acum, ei l-au făcut exact ceea ce au spus profeții că Îi vor face, așa cum fac și astăzi, în această epocă Laodicea. Dacă vreți să vedeți aceasta, citiți Apocalipsa 3: „oarbă, nenorocită și goală și nu știe aceasta”, respingându-L pe Hristos.

Când El începe să Se descopere din nou în chipul Seminței, ceea ce a căzut în pământ a venit înapoi ca să fie Mireasa. Numai Mirele și Mireasa sunt aceeași carne și sânge, aceeași slujbă, aceleași lucruri, înfăptuite exact așa cum le-a înfăptuit El, Duhul.”

Vedeți, nu există nici o altă cale sau țintă spre care să-i îndrumăm pe oameni.

Fratele Branham a spus de foarte multe ori:

„Noi nu-i conducem pe oameni la Hristos, ci îi conducem la o biserică, la o formă de doctrină, la o părere sau la ceva ce a fost învățat în cadrul școlilor duminicale;

dar nu-i conducem la Hristos, pentru că Hristos este întotdeauna Cuvântul manifestat. Hristos este întotdeauna Cuvântul viu, „Eu sunt” al prezentului, al zilei în care trăim. Acesta este Hristos, iar noi trebuie să-L găsim pe „Eu sunt” al prezentului pentru a fi conectați la Hristos, iar Eu sunt al timpului prezent lucrează acea Viață care a venit la Pomul Mireasă și care a mers până în vârful Pomului, acolo aflându-Se Viața.”

Când a răspuns la „Întrebări și răspunsuri despre Peceți”, în anul 1963, fratelui Branham i s-a pus următoarea întrebare:

„Trupul lui Hristos și Mireasa lui Hristos este același lucru?”

„Da, domnule. Nu vreau să încep să predic acum despre aceasta, pentru că nu doresc să țin o predică despre subiectul acesta. Înțelegeți? Nu voi face aceasta, dar doresc să vă arăt ceva.

Când Dumnezeu i-a dat lui Adam mireasa luată din coasta sa, el a spus: „Ea este carne din carnea mea și oase din oasele mele.” Este adevărat?

Când Dumnezeu l-a dat lui Hristos, Mireasa Sa (Duhul a dat Trupul, Mireasa), El a fost străpuns sub coastă, în inima Sa, și au țâșnit afară Sânge și Duh. Aceasta a devenit carne din carnea Sa și oase din oasele Sale. Noi suntem carnea și oasele; Mireasa va fi carnea și oasele lui Hristos. Așa este. Aceasta este Mireasa Sa.”

Un Trup format din mai multe mădulare, Hristos exprimat în carne. Care carne? A mea, a ta. Hristos exprimat din nou în Trup. Cu alte cuvinte, Mireasa va fi ceea ce a fost Mirele. Înțelegeți? Numai că de data aceasta, El Se va exprima prin Mireasă. Slăvit să fie Domnul!

Fratele Branham a spus în „Restituirea Pomului Mireasă” din anul 1962:

„El a fost Pomul Profet desăvârșit al lui Dumnezeu, Pomul Exemplu, Pomul Mire. Amin. Slavă! Voi spune ceva foarte direct: Dacă El este Pomul Mire din grădina Eden, credeți aceasta? (Adunarea răspunde: „Amin”). Dar Pomul Mire nu aduce roade fără Femeie, ceea ce înseamnă că El trebuie să aibă un Pom Mireasă.” Profetul a mai spus:

„Dumnezeu nu este întregit fără mine și fără voi. Este imposibil să avem plinătatea dumnezeirii fără toate atributele lui Dumnezeu. Este adevărat? Dumnezeu nu este întregit fără mine și fără voi.”

În altă parte, el spune:

„Pentru că noi suntem acea sămânță, acele atribute, și pentru că am căzut în pământ, acum trebuie să ieșim la suprafață și să reproducem aceeași Viață; dar acest trup în care trăim nu este Viața la care ne referim, ci este vorba despre Viața sufletului, iar Duhul vine și mișcă acea Viață a sufletului, acea sămânță și ea începe să crească reproducând caracterul lui Hristos.”

Așadar, aceasta vine la suprafață în mai multe forme, dar este o singură Sămânță, Sămânța lui Hristos. Hristos reprezentat într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, dar numai Isus singur, nu putea produce acea manifestare deplină. Adam închis în interiorul lui Adam era numai atribute, dar Dumnezeu voia ca Adam să se reproducă și să fie întregit, iar ca să poată face aceasta, Dumnezeu a scos din el o femeie. De ce? Pentru ca ei să aducă roade, pentru ca ei să poată produce linia genealogică a seminței lui Dumnezeu.

Așadar, acesta este felul lui Dumnezeu de a face lucrurile. El nu o poate face numai cu partea bărbătească, ci cu partea bărbătească și cu partea femeiască, pentru că partea bărbătească și partea femeiască Îl vor reproduce pe Hristos.

„...Pomul Mire nu aduce roade fără Femeie, ceea ce înseamnă că El trebuie să aibă un Pom Mireasă. Ea trebuie să fie născută din același Material, Cuvântul făcut trup în Pom. Nădăjduiesc că înțelegeți. În acest Pom Femeie este aceeași Viață; Viața care a fost în Mire este și în Mireasă.”

Aceeași Viață care Se regăsește în Pomul de parte bărbătească, Se regăsește și în Pomul de parte femeiască producând aceleași rezultate.

Acum, noi putem înțelege de ce fratele Branham a predicat salvarea așa cum a făcut-o. De ce a făcut-o așa? Pentru că aceasta îi derutează pe oameni.

Fratele Branham a arătat că salvarea adevărată este siguranța veșnică.

În zilele noastre, adevărata mântuire este să avem numele scrise în Cartea Vieții Mielului. Cei care sunt Trupul Său, Sămânța Sa, gândul pe care l-a avut El, partea feminină a Logosului care a ieșit de la Dumnezeu, au căzut în trupuri de carne ca al meu și ca al vostru și trebuie să fie manifestați.

În gândul Său, El a știut că această parte feminină va cădea într-o stare păcătoasă, de aceea a întocmit un Plan, iar acel Plan a fost să îngăduie ca cele două părți,

partea bărbătească și partea femeiască, să fie puse împreună în Fiul Său, pe care L-a numit Isus Hristos, și care era exprimarea vizibilă a Logosului care a ieșit de la Dumnezeu.

Așadar, Isus Hristos era exprimarea Logosului, a părții bărbătești și a celei femeiești împreună, iar când El a mers și a trăit o viață desăvârșită și eu am trăit o viață desăvârșită, în El. Nu omul pe care îl vedeți voi, ci adevărata sămânță originală care se află în interiorul sufletului meu, partea la care S-a gândit Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, numele pe care El l-a scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, eu ca atribut al Său.

Problema este că noi ne uităm la oameni și zicem: „Nu știu ce să spun în legătură cu aceasta.” Nu este vorba de oameni, ci de sămânță.

Așadar, Ceea ce se află în sufletul meu a umblat pe pământ, cu două mii de ani în urmă, într-un trup de carne. A trăit o Viață desăvârșită, o exprimare desăvârșită a lui Dumnezeu, apoi a fost crucificat și a murit, iar când a murit, El a vărsat acel Sânge scump, aceea fiind pedeapsa pentru starea în care mă aflam eu. Acesta este reversul blestemului în care căzusem eu, a necredinței din mintea mea, a tuturor lucrurilor pe care le-am crezut împotriva Cuvântului și Împărăției lui Dumnezeu. El a plătit acolo pentru toate acestea.

Prețul răscumpărării a adus răscumpărarea seminței care se afla în acest trup căzut. Aceasta este salvarea seminței originale.

După deschiderea Peceților, fratele Branham a început să vorbească despre fecioarele neînțelepte și a spus: *„Da, ele vor fi mântuite la tronul alb de judecată. Da, ele vor fi salvate la tronul alb de judecată, dacă nu vor respinge Cuvântul și se vor ține de bucata care le-a fost dată.”*

El nu a spus că sunt salvate acum, ci a spus: *„ele vor fi salvate la tronul alb de judecată.”* Ele nu au Viață veșnică acum, ci li se va îngădui să intre la Viață veșnică la tronul alb de judecată.

Să mergem împreună la Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Așadar, există această categorie de oameni, care au auzit Cuvântul, au crezut în

Cel ce L-a trimis pe Isus și au trecut de la moarte la Viață. După cum vedeți, aici nu scrie că vor trece de la moarte la Viață, ci scrie că au trecut de la moarte la Viață. Ei au Viață veșnică și pentru că au Viață veșnică, nu vor merge la judecată. De ce? Pentru că ei au deja Viața veșnică și nu mai trebuie să primească nimic.

Să citim mai departe:

„...ci au trecut de la moarte la viață.

Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-l vor asculta vor învia.

Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.

Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului.

Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui

și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.” (v. 25-29).

Așadar, când va suna trâmbița prima dată, chemând la o înviere a sfinților, nu toți cei aflați în morminte vor auzi sunetul ei, pentru că aceasta va suna numai pentru răpirea sfinților. Deci, numai sfinții vor auzi sunetul ei. Aceasta este prima înviere, prima dată când ei se vor ridica pentru răpire. Dar Biblia spune că la sfârșitul Mileniului, toți cei aflați în morminte vor învia. Ei vor auzi Glasul Său și se vor ridica: cei care au făcut binele vor învia pentru Viață, iar cei care au făcut răul vor învia pentru judecată. Acest verset nu se referă la răpire, ci la judecată.

Așadar, cei care au făcut binele vor învia pentru Viață, iar cei care au făcut răul vor învia pentru judecată. Toți aceștia vor merge înaintea tronului de judecată.

Să deschidem Bibliile la Apocalipsa 20.11:

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc.” (v.11-15).

Așadar, aceasta este judecata de la tronul alb și este o imagine privită în oglindă a ceea ce tocmai am citit în Ioan 5. Cum am spus deja, toți cei aflați în morminte vor auzi Glasul Său și se vor ridica pentru judecata de la tronul alb. Este aceeași scenă ca cea descrisă în Matei 25, unde scrie că El va despărți oile de capre.

Vorbind despre fecioarele adormite sau neînțelepte, fratele Branham spune că ele vor fi puse la dreapta Sa și vor sta cu oile. Așadar, nu trebuie să ne facem griji cu privire la ele pentru că vor intra la Viața veșnică după Împărăția de o mie de ani. Dar această judecată nu este pentru Sămânță, ci Sămânța este cea care judecă.

Pavel spune:

„Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate?” (1Corinteni 6.2).

El a spus că judecata lumii și a îngerilor a fost dată sfinților. Ei nu vor sta la judecată, ci vor fi cei care vor judeca. Aceasta spune Biblia.

Aceasta va fi o judecată între Viață și moarte. Cei care vor fi judecați, nu au Viața, pentru că cei care au Viața, nu vor veni la judecată, ci au trecut deja de la moarte la Viață. Cine sunt aceștia? Cei care ascultă Cuvântul Său și cred în Cel ce L-a trimis. Sămânța originală primește întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu și crede că vine de la Dumnezeu, iar judecata de la tronul alb este pentru toți cei care nu sunt Mireasa lui Isus Hristos.

Dacă vă uitați la această judecată, ea se bazează sută la sută numai pe fapte. Aceasta aruncă în aer toate învățăturile denominaționale. Cum am spus, acest grup este judecat pe baza faptelor făcute, dar Sămânța lui Hristos a fost deja judecată în trupul lui Hristos, nu pentru faptele făcute.

În zilele Sodomei, au venit jos cei trei Îngeri. Elohim a rămas și a vorbit cu Avraam, Sămânța împărătească, iar cei doi îngeri au mers în Sodoma. Ei erau mesagerii lui

Dumnezeu și purtau Cuvântul Său. Ei i-au spus lui Lot și familiei lui: „Nu priviți înapoi! Când părăsiți cetatea să nu vă uitați deloc înapoi, nu vă uitați la nimic din cetate!” Dar soția lui Lot nu a ascultat glasul mesagerilor. Ea avea Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu L-a ascultat, iar din cauza aceasta s-a prefăcut într-un stâlp de sare, deci a fost judecată.

Dar chiar înainte de a se întâmpla aceasta, sus la stejarii lui Mamre a avut loc o altă conversație între Elohim, într-un trup al Cuvântului, un trup de carne, și Avraam. El i-a spus lui Avraam că va împlini făgăduința pe care i-a dat-o și Sara va naște un fiu. Când a auzit aceasta, ea a râs în sinea ei zicând: „Eu, o femeie bătrână să mai am plăceri cu soțul meu care și el este bătrân?” Ea râdea de Cuvântul lui Dumnezeu, Îl batjocorea și nu-L credea. Vedeți? Tot ceea ce a făcut soția lui Lot a fost că nu a ascultat mesagerul. Aici Se afla Elohim Însuși într-un trup de carne și vorbea cu Avraam, iar Sara râdea de Cuvintele Lui și nu credea ce spunea El.

Ce este păcatul? Necredința. Care este păcatul de neiertat? Să numești lucrurile lui Dumnezeu, nesfinte, să râzi de Duhul Sfânt. Și iată că aici, Dumnezeu, Elohim într-un trup, Îi vorbea lui Avraam, sămânța aleasă, iar ea râdea, batjocorea și nu credea Cuvântul.

Apoi, lucrurile au devenit mai grave, pentru că El a spus: „*De ce a râs Sara în cort?*”, dar ea L-a mințit pe Elohim zicând: „*Nu am râs.*” „*Ba da, ai râs, pentru că ai spus aceasta și aceasta!*”

Vedeți, soția lui Lot a fost prefăcută într-o stană de sare pentru simplul fapt că nu i-a crezut pe mesageri, dar soția lui Avraam, deși L-a mințit pe Dumnezeu și a râs în sinea ei, a primit un trup nou și a adus fiul făgăduit. Care a fost pedeapsa ei? Niciuna. De ce? Pentru că există acea categorie de oameni care sunt judecați prin ceea ce fac, și sunt cei care nu sunt judecați din pricina a ceea ce sunt ei.

Sara nu a fost judecată pentru ceea ce a făcut, deși ceea ce a făcut ea a fost mult mai rău decât ceea ce a făcut soția lui Lot. Sara merita să moară chiar acolo, deși era o soție bună și făcuse multe fapte bune. Atunci, ea a făcut o greșală, dar nu a fost judecată și pedepsită pentru aceasta. Ea merita o judecată și o pedeapsă mult mai aspră decât soția lui Lot, dar a fost iertată din pricina a ceea ce era ea. Soția lui Lot a fost judecată și pedepsită, dar judecata ei putea fi evitată, dacă ar fi ascultat tot ce i s-a spus să asculte și ce știa că trebuie să asculte. Ea va trebui să

meargă la judecata de la tronul alb, dar Sara nu va ajunge acolo din cauză că ea făcea parte din Avraam, iar Avraam este Sămânța împărătească.

Mireasa lui Isus Hristos nu va merge la tronul alb de judecată pentru că ea nu va fi judecată conform faptelor ei.

Fratele Branham a spus că Dumnezeu nu putea s-o rănească pe Sara pentru că dacă i-ar fi făcut rău ei, i-ar fi făcut rău lui Avraam. De ce? Pentru că Sara era parte din Avraam. El a mai spus că Dumnezeu nu ne poate răni nici pe noi, pentru că dacă ar face aceasta, L-ar răni pe Hristos. De ce? Cine suntem noi? Noi suntem Mireasa lui Isus Hristos, suntem parte din Hristos, așa cum Sara a fost parte din Avraam. Ba suntem chiar mai mult: noi suntem parte din acel Cuvânt și am fost judecați când am fost pe cruce cu El.

Așadar, „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus.” (Romani 8.1).

Aleluia! Așadar, noi nu mai suntem judecați după faptele noastre; noi nu vom sta la judecata la care se va face o alegere în funcție de faptele săvârșite. De ce? Din pricina a ceea ce suntem noi.

Aceasta este o odihnă deplină. Dacă Dumnezeu va descoperi că suntem Sămânța Sa Împărătească, deși nu merităm aceasta și nu am făcut nimic s-o merităm, noi nu vom merge la judecată. Dar nu am primit aceasta pentru că suntem mai buni decât ceilalți. Nu, nu! Noi nu vom fi judecați niciodată, pentru că El ne-a ales să fim parte din El. Restul lumii, fiecare individ care nu face parte din Sămânța Sa Împărătească, vor fi judecați din pricina faptelor lor și nu prin prisma a ceea ce sunt ei. Aceasta spune Biblia.

Isus a spus în Matei 10.40:

„Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

Cum Îl pot găsi oamenii pe Dumnezeu? Isus a spus: *„Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine și cine Mă primește pe Mine primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”*

Oamenii spun: „Îmi doresc să-L pot găsi pe Dumnezeu.” Dar ce i-a spus El lui Filip? *„De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe?”* Dacă vă priviți în oglindă,

tot ceea ce veți vedea este un trup de carne, dar dacă veți privi în Oglinda Cuvântului, veți vedea altceva.

Avraam s-a dus în Gherar deși nu ar fi trebuit să meargă acolo și a mințit în legătură cu relația cu soția sa. El s-a ascuns și nu a procedat corect. Împăratul din Gherar era un bărbat nobil și a vrut s-o ia de nevastă pe Sara, dar Dumnezeu a vrut să-l judece pe el și nu pe Avraam. El a spus că va închide pântecele tuturor femeilor din acea împărăție, ca să nu se mai nască nici un prunc acolo. Atunci împăratul l-a zis Domnului: „Doamne, Tu cunoști sinceritatea inimii mele și că el a spus că este sora lui”, iar Dumnezeu i-a răspuns: „Știu că nu ești un om rău, dar pentru că ai făcut aceasta, vei fi judecat.” Nu așa spune Biblia? Dacă nu avem descoperirea de la Isus Hristos, Scriptura nu pare dreaptă, corectă. Dar ea este dreaptă și corectă.

Așadar, dacă nu i-ar fi dat-o pe Sara înapoi lui Avraam, împărăția împăratului din Gherar s-ar fi prăbușit. Mai mult, deși era nevinovat, împăratul a trebuit să meargă la Avraam, pentru că Dumnezeu i-a spus: „Dacă nu se roagă el pentru tine, blestemul se va abate asupra ta!” Deci, împăratul a trebuit să meargă la omul care i-a cauzat toate problemele, la Avraam, și să-l roage să-l binecuvânteze, pentru că el și împărăția sa să nu fie nimicite. De ce? Pentru că Avraam era Sămânța lui Hristos, iar Sara, fiind parte din el, făcea și ea parte din sămânța împărătească.

Dovada că Avraam era Sămânța lui Dumnezeu este că L-a crezut pe Dumnezeu.

Dacă mergem în Romani, Galateni și Evrei, putem vedea că ni se vorbește despre Avraam, iar unul dintre aceste versete spune:

„...El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care învie morții și care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.” (Romani 4.17).

Mergeți înapoi, citiți povestea lui Avraam și veți vedea că Dumnezeu l-a socotit neprihănit din pricina credinței sale și nu pentru comportamentul său, iar credința vine din Sămânța originală a lui Dumnezeu pentru a crede Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Așadar, Dumnezeu l-a socotit neprihănit prin credință, deși după faptele sale firești, nu ar fi meritat aceasta. El ar fi trebuit s-o pedepsească pe Sara când L-a mințit în față, dar dacă ar fi făcut aceasta, l-ar fi rănit pe Avraam, așa că a iertat-o.

Atunci, de ce nu putem crede că pe pământ sunt oameni care nu sunt judecați după ceea ce fac, ci sunt liberi pentru că sunt parte din El? Cine sunt aceștia? Mireasa lui Isus Hristos. Cine sunt ei? Manifestarea lui Dumnezeu Însuși într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare.

Ce l-au spus fariseii, Domnului Isus atunci când i-a întrebat:

„V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?”

Și ei l-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” (Ioan 10.32-33).

Auziți? Ce spun oamenii astăzi?

„Credeți că voi sunteți singurii care aveți Adevărul? Ziceți că nu vreți să faceți compromis și că niciuna din aceste denominațiuni nu are Viața și nu va veni la Viață?”

„Nu, nu au!”

Puteți vedea acum, de ce va exista o prigoană care se va ridica împotriva Miresei? Prigoana nu va fi pentru cei care vor fi dispuși să facă compromis, ci va fi doar pentru cei care vor sta numai și numai pe Cuvânt. Mireasa va sta numai pe Cuvânt și nu va ceda în fața niciunei presiuni.

„Vrei să spui că este așa și așa?”

„Eu nu pot să spun nimic de la mine, dar aceasta este ceea ce spune Cuvântul!”

Aș vrea să vă citesc câteva pasaje din predica „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”:

„Trupul Mireasă trebuie să urmeze Capul pentru că este parte din învierea Lui și parte din taină.”

Amintiți-vă că Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Deci cine face parte din această taină? Hristos, descoperirea lui Hristos. Și cine este descoperirea lui Hristos? Trupul Său alcătuit din mai multe mădulare.

„...este imposibil să nu meargă mai departe, pentru că face parte din taina lui

Dumnezeu, cum Dumnezeu S-a descoperit pe El însuși aici și L-a ridicat prin Cuvânt. Așadar, El descoperă Biserica Sa ridicând-o prin același Cuvânt. Face parte din tripla Sa taină.”

Spre finalul predicii, el spune:

„Noi avem răspunsul pe care-l dă Satanei.

De ce este Satan atât de furios? Din pricina unității lui Dumnezeu, care astăzi Se va manifesta printr-un Trup alcătuit din mai multe mădulare. De aceea este furios Satan. El este furios pentru că aici există un grup micuț pe care nu-l poate perverti cu dogmele și crezurile lui, care rămâne numai și numai la Cuvântul lui Dumnezeu, aceasta fiind cea mai mare amenințare pentru împărăția lui. Oameni care nu vor face compromis, care vor lua numai Cuvântul, vor sta pe El, Îl vor crede și vor acționa în conformitate cu El, aceasta fiind cea mai mare amenințare pe care a avut-o pentru împărăția sa. Nicio denomi-națiune nu este o amenințare pentru împărăția lui, pentru că toate lucrează în acord cu ea. Cain lucra în acord cu împărăția lui atunci când a făcut compromis și a refuzat să ia Cuvântul lui Dumnezeu, descoperirea Sa, și a căutat să se închine conform opiniei lui, aceasta fiind religia lui Cain care a venit de-a lungul timpului prin toate denomi-națiunile.”

„Dumnezeu S-a legitimat pe Sine însuși. Dumnezeu Se dovedește pe Sine Însuși, făgăduinței Sale din această zi. Aleluia! Cârmuirea este aici. Amin! Hristos, Domnul înviat, este aici manifestându-Se în aceeași Putere a învierii Sale. Aici este răspunsul pe care-l dă diavolului.”

Poate vă întrebați care este întrebarea diavolului, dacă acesta este răspunsul pe care-l primește? Fratele Branham nu a spus-o, dar a existat un timp în care a umblat pe pământ Isus Hristos, iar diavolul l-a spus:

„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestor pietre să se facă pâini...” „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...”

Fratele Branham spune aici că noi avem răspunsul la întrebarea diavolului.

De ce este Satan atât de furios? Din pricina unității lui Dumnezeu care Se manifestă într-un Trup cu mai multe mădulare. De ce strigă el? De ce este furios? Pentru că noi avem răspunsul la provocarea lui.

„Dacă ești Mireasa lui Isus Hristos, de ce nu crezi ce spun, de ce te porți așa?”

Priviți la Sara! Noi putem să-i răspundem diavolului.

Fratele Branham ne mai spune ceva interesant în predica aceasta. El vorbește despre Restituirea Pomului Mireasă și ne arată cum s-a ridicat după ce a fost mâncat, cum s-a întors la plinătatea Sa, cum este restituit totul și cum sunt înlăturate sistemele bisericesti, părerile oamenilor.

Pomul S-a ridicat, Viața fiind în mijlocul Său, iar pe măsură ce S-a ridicat, a produs două ramuri care au dat roadă, epoca lui Luther. Dar curând au început să se organizeze, iar când au făcut aceasta, nu au mai produs roade originale, ci au rodit lămâi sau grepfrut, așa că au fost tăiate. Dar Viața a continuat să meargă mai departe spre vârful Pomului. Astfel, s-a ajuns la mișcarea lui Wesley care a produs roade bune. Cuvântul lui Dumnezeu a fost restituit înapoi, dar pe măsură ce continua să crească, și ei s-au organizat aducând părerile și ideile omenești; nu au mai adus roade originale, ci un amestec de altceva, așa că au fost tăiate și ele. Însă Pomul a continuat să crească.

Vedeți? Pomul a continuat să crească, iar acest tablou s-a repetat tot timpul, de aceea a spus că Viața se află în vârf. De ce? Pentru că restul a fost tăiat. De ce? Pentru că acele crengi nu au mai produs roade originale, ci pe măsură ce au crescut, s-au organizat. Astfel, au fost tăiate, iar Viața a trebuit să meargă mai departe. De ce? Pentru că Pomul trebuia să ajungă să producă numai roade originale.

„Așadar, ori este Cuvântul, ori nu este nimic. Așa este. El, Cuvântul! Cum știți că este adevărat? Prin faptul că El, Cuvântul, este legitimat. Înțelegeți? El, Cuvântul legitimat cum se cuvine este Căpetenia, Capul Bisericii. El este Cuvântul, Cărmuitorul. El este identificat, legitimat, prin propriul Său Duh care Se află în Biserică, în persoană. El Se arată pe Sine Însuși, în legitimare aflându-Se dovada directă a întregului Trup. Atunci, voi nu aveți nevoie de crezuri; denomi-națiunile au pierit, dar Căpetenia Însuși este recunoscută în Trup prin identificarea personală. El identificându-Se pe Sine Însuși, dovedește Cărmuirea Trupului.”

Așadar, El nu dovedește cărmuirea celor care se află înafara Trupului. Identificarea lui Isus Hristos care Se întoarce în Trup, dovedește identificarea cărmuirii celor care se află în Trup. Amin!

Semnele pe care le-a făcut Dumnezeu prin profet, când El a făcut semnele Fiului omului printr-un fiu al omului, când El a făcut semnele lui Mesia prin profet, El nu a

făcut aceasta pentru lume, ci a făcut-o pentru a dovedi că cârmuirea s-a întors în Trup, ca să fie primită de Trup. Nimeni altcineva nu avea să primească această cârmuire, dar Trupul recunoaște semnul lui Mesia și spune: „Acesta este Isus Hristos. Nu este omul acela, ci este Dumnezeu în acel om, pentru că nimeni nu poate face aceste lucruri dacă nu este Dumnezeu cu el.”

Ei au recunoscut aceasta, iar acum sunt pregătiți să primească cârmuirea, pentru că ea a fost legitimată în Trup.

Când a fost legitimată în Trup? Când a fost legănat snopul.

Amintiți-vă că atunci când recolta se apropia de seceriș, prima parte care ajungea la maturitate era luată și dusă în Templu pentru a fi legănată înaintea Domnului, ca jertfă.

Fratele Branham a făcut referire la această legănare a snopului arătând spre slujba sa, arătând că este slujba lui Hristos, nu a omului. Iar Hristos în această slujbă, a făcut aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus Hristos când a umblat pe pământ.

El a spus: „...*veți face lucrări mai mari decât acestea, pentru că Eu merg la Tatăl Meu.*”, iar fratele Branham a spus că atunci când a fost pe pământ, Isus a luat ceva și din acel ceva a mai făcut ceva, l-a înmulțit. El a luat pâine și a făcut mai multă pâine, a luat pește și a făcut mai mult pește, dar niciodată nu a creat ceva din nimic.

Așadar, legănarea snopului nu este William Branham, nu este slujba lui William Branham, ci legănarea snopului este prima parte a Logosului care a ajuns la maturitate deplină, arătând că urmează să ajungă la maturitate și restul recoltei. Amin. Legănarea snopului este legitimarea faptului să a sosit Cârmuirea, iar Trupul adevărat, Mireasa adevărată vede legitimarea și primește Cârmuirea, pentru că ei știu că nu este vorba de un om, ci este Hristos; Capul S-a întors pentru că noi am mers dincolo de a face fapte, am mers dincolo de a vorbi cuvinte, și ne-am întors la gândul lui Dumnezeu în Hristos, așa că înțelegem Scripturile, Planul răscumpărării, ceea ce a făcut Dumnezeu din Geneza până în Apocalipsa. Gândul, Cârmuirea, S-a întors la Trup și a fost legitimat prin legănarea snopului.

Noi nu credem orbește și nu urmăm fabule omenești făcute cu viclenie, ci urmăm Cuvântul, manifestarea Lui deplină. Cuvântul trebuie să fie preumbrit, dar apoi trebuie să fie viu, cele două verificându-Se și legitimându-Se una pe cealaltă.

Astfel, noi am văzut Cuvântul legitimat, iar acum, Trupul primește Cuvântul în calitate de Cârmuire a lui Hristos. Amin.

„Vedeți, El identificându-Se pe Sine Însuși, îi dovedește Trupului, Cârmuirea. Atunci noi suntem uniți sub o singură Cârmuire legitimată, care este Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, nu sub o biserică.

Atunci, Cârmuirea noastră este o Împărăție. „Împărăția lui Dumnezeu este în voi”, spune Biblia, Isus. Împărăția! Noi nu suntem o denominațiune, ci aparținem unei Împărății, iar Împărăția este Cuvântul lui Dumnezeu făcut Duh și Viață în propria noastră viață, aducând la împlinire fiecare făgăduință a acestei zile, așa cum a făcut-o în ziua când Cuvântul și Dumnezeu erau una. Iar astăzi, Cuvântul și Dumnezeu sunt una în Biserica Sa, făcând cârmuirea Trupului care este răscumpărat, pentru a aduce Mesajul în zilele din urmă; ca să aducă învierea, să meargă înapoi și să restituie totul la starea în care erau Adam și Eva, la început, în grădina Eden. Tripla taină a lui Dumnezeu, Trupul Său!”

Slăvit să fie Domnul! De aceea strigă diavolul.

„Observați! Cuvântul legitimat în Trupul Său este biruința Sa și motivul pentru care a murit.”

În continuare, fratele Branham spune ceva ce aș vrea să vedeți cu toții:

„Vedeți, moartea a lovit trupul, nu Duhul; când El a murit, a murit numai în trup.”

Vedeți? Numai carnea, trupul Său omenesc a murit.

„Duhul Său a mers în iad și a predicat sufletelor din închisoare. Așa este. Numai trupul Său a murit, apoi El l-a ridicat din nou și a fost animat. „A anima” înseamnă „a fi făcut viu”. Carnea Sa, care era Trupul Său – și acesta este Cuvântul – a stat mort timp de ani...”

Aici, fratele Branham trece de la trupul lui Isus, la Trupul Său, Biserica. Și ce a spus? Că El a murit în trup, nu în Duh, ceea ce înseamnă că Duhul Sfânt a lucrat prin Biserică, dar Trupul era mort.

„...dar a început să revină la Viață treptat, prin reformă, iar acum Ea stă pe picioarele Sale.”

Trupul lui Hristos a fost readus înapoi. Viața nu a murit niciodată, ci doar trupul Lui a murit. Tot așa, Viața din Pomul Mireasă nu a murit niciodată, ci doar Pomul a murit și a fost tăiat jos, dar a început să crească din nou pentru că mai era Viață acolo.

„Oh, cum mi-aș dori să merg înapoi în Ezechiel, să iau acele oase uscate și să vă arăt. El a spus: „Pot aceste oase să trăiască din nou?”

Noi știm că Ezechiel a fost dus într-o vale plină cu oase uscate. Fusese o oștire care murise acolo, așa că peste tot era plin de oase de om uscate, iar Îngerul l-a întrebat:

„Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta!”

El mi-a zis: „Prorocește...”

Cum poate veni profeția? Numai prin profet, pentru că este Cuvântul Domnului. „Oase uscate, ascultați Cuvântul Domnului!...” Și peste oase au venit mușchi și piele, și o oștire puternică s-a ridicat în picioare și a început să mășăluiască spre Sion. Slavă lui Dumnezeu. Acesta este El. Acesta este El, Biruința.

Oh, diavolul urlă din pricina aceasta!”

De ce urlă diavolul? Voi nu vă puteți închipui cât este de furios împotriva acestui Mesaj. Ne-ar ucide într-o clipă, dar deocamdată există un sistem politic și nu poate face aceasta. De aceea, el va schimba acest sistem politic, pentru că vrea să ne doboare.

Haideți să citim ce spune profetul mai departe:

„Oh, diavolul urlă din pricina Adevărului manifestat al făgăduinței Cuvântului numai în Ea.”

Amin! „Adevărul manifestat al făgăduinței Cuvântului numai în Ea.”

De ce ne vor urî oamenii? Pentru că vom spune ceea ce a spus profetul. Diavolul a urlat din cauză că a existat un om care a dovedit că Dumnezeu a lucrat prin el și toată lumea s-a întors împotriva lui, iar acum, diavolul urlă din nou pentru că există un grup de oameni pe care nu-și poate pune sforile, nu-i poate înșela și nu-i poate

atrage în sistemul lui, niște oameni care sunt aici pentru a aduce sfârșitul împărăției lui, iar el nu-i poate perverti sau amăgi.

Satan are controlul asupra întregii lumi, dar nu are control asupra unui Trup de credincioși care se numește „Mireasa lui Isus Hristos”.

Unde este Pomul Vieții, Viața lui Hristos, manifestarea lui Dumnezeu, Adevărul cu privire la Cuvânt? Numai în Mireasă. Nu se găsește în sistemul bisericesc, la penticostali, la nazarineni, la sfinții pelerini, ci numai în Ea.

De ce? Pentru că legănarea snopului a arătat la deschiderea Peceților că a venit Cârmuirea, iar această Cârmuire a venit asupra Trupului, acesta fiind locul în care locuiește Hristos acum. Acesta este singurul loc în care locuiește Viața Veșnică, pentru că aceasta este singura manifestare a lui Hristos. Înțelegeți? Trebuie să înțelegeți. De ce? Pentru că noi nu vom mai fi judecați:

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.” (Romani 8.1).

Aleluia! Slăvit să fie Domnul!

Nu lăsați pe nimeni să vă spună că nu sunteți suficient de buni, pentru că nu are nici o legătură cu faptele voastre, ci cu ceea ce a fost pus în voi înainte de întemeierea lumii, cu Sămânța. Numai Sămânța care este un atribut al lui Dumnezeu și care locuiește acum într-un trup de carne, va birui. Ea și numai Ea! Ea ne va da putere să rezistăm în orice necaz și împotriva prigoanei care va veni. De ce? Pentru că El a spus că această Sămânță Se află în Ea și numai în Ea! De aceea urlă diavolul, de aceea vor schimba ei legile și vor interzice aceasta și cealaltă. De ce? Diavolul vrea să prindă Mireasa pentru că nu o poate controla.

Fratele Branham a spus că Ea este o Femeie liberă, care stă departe de toate celelalte lucruri. Ea este singură și predată pe deplin lui Hristos și numai Lui. Ea este manifestarea lui Isus Hristos, locul în care este astăzi Pomul Vieții: Bărbatul și Femeia. Este un singur Pom.

Există un Râu al Vieții care va ieși din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului, dar pe unde va curge el? Printre doi Pomi: câte Unul pe fiecare parte a Râului. Râul vieții va curge exact printre acești doi Pomi: partea Bărbătească și cea Femeiască uniți la rădăcină. Aceasta înseamnă că ei înconjoară Râul Vieții. Rădăcinile sunt unite

jos, trunchiurile se înalță în sus și ramurile se unesc unele cu altele: „...din pântecul Ei vor curge râuri de apă vie.” (în limba română scrie: „din inima lui vor curge râuri de apă vie.”) (Ioan 7.38).

Ea este o Fântână, un Izvor, Ea este Pomul Vieții și din Ea vor curge Râuri de apă vie. Această apă nu poate fi băută în altă parte și trebuie să vină din mijlocul Pomului Vieții. Unde este Pomul Vieții? Acum, Pomul Vieții este unirea Cărmitorului cu Trupul, cei doi Pomi fiind uniți din nou și aici, avem Pomul de parte femeiască, iar Ea aduce roadele ei. Aleluia!

Câți cred că astăzi există un Pom al Vieții? Nu este vorba de oameni, ci de Viața care curge prin ei. Amin! Nu sunt oamenii, ci este Viața!

Am înțeles aceasta? Noi nu suntem un grup de ciudați puși undeva deoparte. Dar cine suntem? Prin harul lui Dumnezeu și prin Planul Său rânduit mai dinainte, noi suntem oamenii, Poporul Său. Când va avea loc răpirea și acest Pom al Vieții va pleca, tot iadul se va dezlănțui pe deplin.

Acum, Mireasa stă aici cu Viața lui Isus Hristos în Ea, reprezentând Sângele Lui care este aici și reține încă dezlănțuirea necazului. Sângele Lui va fi aici până când și ultimul dintre ai Săi va intra în Trup.

Fratele Branham a repetat de multe ori aceasta și a spus: „până când va intra ultimul.” De ce a spus el aceasta? Pentru că Dumnezeu nu este întregit fără noi. Acest Trup nu este întregit fără fiecare mădular. Dumnezeu a scris fiecare mădular în Cartea Vieții Mielului, iar răpirea nu poate avea loc până când acel ultim mădular vine înăuntru. Răpirea nu poate veni pentru că Sângele este încă aici. De ce este Sângele încă aici? Ca să intre cei răscumpărați înăuntru. Iar atunci când ultimul mădular care a fost reprezentat în Isus Hristos la Calvar, va recunoaște cine este și va intra înăuntru, va avea loc răpirea. Pentru aceasta a fost întocmit întregul Plan.

Câți din voi pot vedea că în Apocalipsa 22 sunt doi Pomi? Câți dintre voi pot spune că este un singur Pom? Un Pom, două manifestări: partea bărbătească și cea femeiască.

Nu este Dumnezeu bun? El nu a trebuit să-Și schimbe Planul, ci L-a împlinit întocmai. Amin.

- Amin -